

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/1021
van het repertorium

Nr. 251 P 2003
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1/
aannemer,
geboren te op
wonende te

beklaagde

2/
fabrieksarbeider,
geboren te op
wonende te

beklaagde

3/
 huisvrouw,
 geboren te
 wonende te

op

beklaagde

4/
 kraanman,
 geboren te
 wonende te

op

beklaagde

5/
 verkoopster,
 geboren te
 wonende te
 62.

op

beklaagde

al de beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
 , advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te vastgesteld op 18 januari 1993.

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een
 vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan
 of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft
 gegeven

op het onroerend goed gelegen te
 weest zijnde gekadastreerd of ge-
 eigendom van:

1/
 geboren te op , aannemer,
 te , wonende

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
 op 13.10.1997, in en
 ambtshalve ingeschreven.
 Ontvangen: 1.181 frank, thans gelezen als 29,28
 euro.
 De Bewaarder (get.)

het onroerend goed toebehorend aan

1. 1/3 VE
2. 1/3 VE
3. 1/3 VE

krachtens akte van det. toewijs na afwezigheid
 hoger bod, commandsverklaring notaris
 4.4.86, 19.9.86 en 22.9.86 van

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 21 januari 2003 door beklaagden tegen al de
 schikkingen
- op 22 januari 2003 door het Openbaar Ministerie
 tegen al de schikkingen uitgezonderd deze
 betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, bij verstek gewezen door 1
 rechter op 7 januari 2003 door de correctionele
 rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als
 volgt heeft beslist:

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar
 gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het
 Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie
 van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door
 de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van
 de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29
 april 2000).

...

De uitvoering van de werken en de instandhouding
 van deze werken leveren twee afzonderlijke
 misdrijven op die de opeenvolgende en voortgezette
 uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet,
 zodat de verjaring van de strafvordering voor het
 geheel der feiten begint te lopen vanaf het laatst
 strafbare feit, te weten 18 september 1997, datum

van bevel tot dagvaarden (zie arrest Hof van Beroep Antwerpen, 10de kamer, 1 februari 2000, 1089 P 99).

...

Verklaart beklaagden schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding gelet op de aanpassing.

eerste beklaagde

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van (500 : 40,3399), hetzij 12,39 euro, gebracht op 2.478 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 10,14 euro, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklaagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

tweede beklaagde

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van (500 : 40,3399), hetzij 12,39 euro, gebracht op 2.478 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 10,14 euro, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklaagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

derde beklaagde

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van (500 : 40,3399), hetzij 12,39 euro, gebracht op 2.478 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 10,14 euro, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklaagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

vierde beklaagde

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van (500 : 40,3399), hetzij 12,39 euro, gebracht op 2.478 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 10,14 euro, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklaagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

vijfde beklaagde

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van (500 : 40,3399),

hetzij 12,39 euro, gebracht op 2.478 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 10,14 euro, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert het tenietdoen van de verbouwingen, zodat het geheel overeenstemt met de vergunning van 21 januari 1982 op naam van _____ en dit binnen een periode van ZES MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklagden daarenboven tot een dwangsom van 123,95 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

* * *

Gehoord het verslag gedaan door de heer
Voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn
vorderingen;

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging
ontwikkeld door Mr. _____ advocaat bij de
balie van _____

Gelet op de neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig
naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat conform de vordering van het
Openbaar Ministerie, de feiten dienen
geactualiseerd te worden door aanvulling als
volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde
overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150,
151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei
1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het
decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36,
38, 64 van het decreet van 26 april 2000,
artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli
2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart
2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart
2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet
van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het
decreet van 21 november 2003"

de feiten hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat de beklaagden hiervan in kennis
werden gesteld bij kantschrift d.d. 22 juni 2005
en zich daaromtrent hebben kunnen verdedigen;

Overwegende dat de eerste rechter terecht de
einddatum voor het instandhouden heeft bepaald op
18 september 1997, datum van het bevel tot
dagvaarding;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter
terechtzitting door het Hof, en door de stukken
van het dossier, het volgende blijkt:

- dat het gebouw is gelegen in een woongebied
zoals voorzien bij het gewestplan
dat is goedgekeurd bij K.B. van 3 april 1979;

- dat er bij besluit van 21 januari 1981 van de bestendige Deputatie een bouwvergunning werd afgeleverd voor het oprichten van een feestzaal; dat de vorige eigenaars de functie en de bestemming van de vergunde feestzaal hebben gewijzigd naar burelen en opslagplaats; dat beklaagden als daaropvolgende eigenaars op hun beurt in de tweede helft van 1992 verbouwingen hebben uitgevoerd en de burelen en opslagplaats hebben omgebouwd naar 2 woongelegenheden; dat aldus het uitvoeren van deze verbouwingen en de bestemmingswijziging dateren van voor de vaststellingen op 18 januari 1993; dat thans in hoger beroep deze incriminatieperiode niet kan worden uitgebreid; dat het om andere feiten gaat en er hierbij geen sprake is van een louter materiële vergissing; dat derhalve beklaagden worden vrijgesproken voor het uitvoeren van verbouwingen en de bestemmingswijziging zonder vergunning;

Overwegende dat nu het kwestieuze bouwwerk niet ligt in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, voor de instandhouding van de werken de strafsanctie niet geldt;

Overwegende dat het Hof niet bevoegd is om uitspraak te doen over de herstellvordering in zoverre geënt op de feiten van uitvoeren van verbouwingen en bestemmingswijziging gelet op de vrijspraak;

Overwegende dat het Hof ingaat op de herstellvordering in zoverre geënt op de feiten van instandhouding zoals geformuleerd door de stedenbouwkundige inspecteur op 6.12.96;

Overwegende de in art. 149§1, eerste lid DRO van 18 mei 1999 bedoelde herstelmaatregelen een civielrechtelijk karakter hebben en dat de opheffing van het strafbaar karakter van het misdrijf van instandhouding alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg heeft; dat deze wijziging, bij gebrek aan andersluidende bepaling, evenwel niet meebrengt dat de instandhouding die strafbaar was op het ogenblik dat zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstellvordering;

Overwegende dat nu door de stedenbouwkundige inspecteur geen vordering tot meerwaarde gesteld wordt, het Hof geen andere gevorderde herstelmaatregel kan bevelen; dat de stedenbouwkundige inspecteur de beleidsvrijheid heeft bij de keuze van de herstelmaatregel doch dergelijke keuze niet aan de rechter toekomt;

Overwegende dat deze herstellvordering zowel intern als extern wettig is en, binnen de beperking van de vervolgde feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven; dat zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren;

Dat het volledig herstel in deze zaak inhoudt:

- het tenietdoen van alle verbouwingen zodat het gebouw overeenstemt met de vergunning van 21 januari 1982 op naam van dhr.

Overwegende dat het Hof het gepast acht om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

Dat immers beklaagden bij het uitvoeren van de verbouwwerken een bouwvergunning hebben aangevraagd hetgeen geweigerd werd door het College van Burgemeester en Schepenen op 21.12.92; dat beklaagden niettegenstaande deze weigering de werken verder zetten en vervolgens de niet vergunde woongelegenheden verhuurden; dat beklaagden een regularisatie aanvroegen hetgeen werd geweigerd; dat ter zitting beklaagden meedeelden dat bij beslissing van de Raad van State d.d. 25.05.04 het beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse Minister werd afgewezen;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Bevestigt het bestreden vonnis met betrekking tot de bepaling van de einddatum voor de instandhouding;

Het bestreden vonnis voor het overige wijzigend;

Actualiseert de feiten zoals hiervoor gezegd (pagina 8);

Spreekt beklaagden vrij voor de strafvordering m.b.t. het oprichtingsmisdrijf en de bestemmingswijziging en ontslaat beklaagden van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Stelt vast dat er voor de feiten van instandhouding geen strafsanctie geldt;

Ontslaat beklaagden dienvolgens van rechtsvervolging;

Met betrekking tot de herstellvordering:

- in zoverre geënt op de oprichting en de bestemmingswijziging:

Zegt voor recht dat het Hof onbevoegd is kennis te nemen van de herstellvordering;

- in zoverre geënt op de instandhouding:

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert

het tenietdoen van alle verbouwingen zodat het gebouw overeenstemt met de vergunning van 21 januari 1982 op naam van dhr.

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten in beide aanleggen, gerezen op de strafvordering ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de

herstelvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op nihil;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzinging van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ACHT MAART TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier